

Finrodova smrt

A Ami Hmi7 F E 1.

Tak to vi-diš, tak-hle kon-čí na-še slav-ná vý-pra-va.
S ži-vo-tem se ti-še lou-čím a zlo za-se vy-hrá-vá.

2. E7 **B** Ami G Dmi Ami F 1. G

Ne-sud' se tak přís-ně, co víc už bys chtěl dát? O tvých či-nech pís-ně na
Sot-va by kdo če-kal, co svět svě-tem stál, že by se pro člo-

Dmi Ami 2. G F Ami Ami mezihra 1 Hmi

vě-ky bu-dou hrát. vě-ka elf o-bě-to-val!

F E7 Ami Hmi F

E7 Ami mezihra 2 Hmi F

E7 Ami C Ami E7

Ami Hmi F E

Finrod:

(A) Tak to vidíš, takhle končí
naše slavná výprava.
S životem se tiše loučím
a zlo zase vyhrává.

(A) Vzletná slova prázdně znějí,
život svůj jsem promarnil.
Ze všech slibů a nadějí
jen ten prsten, ten ti zbyl.

Beren:

(B) Nesud' se tak přísně,
co víc už bys chtěl dát?
O tvých činech písne
na věky budou hrát.

(B) Sotva by kdo čekal,
co svět světem stál,
že by se pro člověka
elf obětoval!

mezihra 1

Finrod:

(A) Myslel jsem si, ach, ta pýcha,
jaký nejsem hrdina.
Teď se třesu, těžce dýchám,
blíží se má hodina.

(A) Ty prokleté silmarily...
Nejsi k cíli o nic blíž.
Už jen dva jsme tady zbyli,
kež aspoň ty se zachráníš.

Beren:

(B) I má pouť k cíli spěje,
teď zůstávám tu sám.
Bez sil, bez naděje...
do rána vytrvám.

(B) V nejtemnější chvíli,
kdy zhasla světla svíc,
kdy zoufalství sílí,
chci doufat o to víc.

mezihra 1

Finrod:

(A) Tak to vidíš, už to končí,
uzavřel se sudby kruh,
příteli, s tebou se loučím,
snad jsem aspoň splatil dluh.

(A) Sbohem, už se nesetkáme,
než se Arda obnoví.
Mandos už mou pečeť láme,
co mě čeká pak, kdo ví?

Beren:

(B) Pochybností zanech,
své duši dopřej klid.
V Mandosových sálech
jen chvíli budeš snít.

(B) Po krátkém čase, věřím,
opět spatříš svět
a s otcem po pobřeží
se budeš procházet.

mezihra 2